

Лучак–Фокией А.–М. М., аспірантка кафедри філософії,
Львівський національний університет ім. Івана Франка
(Україна, Львів), am.luchak.edu@gmail.com

Лучак М. М., кандидат наук, доцент, Чернівецький національний
університет ім. Юрія Федьковича (Україна, Чернівці),
am.luchak.edu@gmail.com

**Інтернет–мова як об'єкт дослідження дискурсивної
прагматики соцмережевої комунікації**

Автор аналізує лінгвофілософську концепцію Девіда Крістала, її креативний і методологічний потенціал у розв'язанні проблеми трансформації природної мови у кіберсфері та вплив Інтернет–мови на соціосферу через комп'ютерно–опосередковану комунікацію. Розглянуто значення структур мовної інтерсуб'єктивності та інтенціональні змісти у теорії Ю. Габермаса, а також можливість їх застосування до аналізу соцмережевої комунікації за допомогою методології дискурсивної прагматики.

Ключові слова: соціальна мережа, дискурсивна прагматика, Інтернет–мова, дискурс, соціосфера, кіберсфера.

* * *

УДК 342–34

Ниязов Х.,

доктор філософії по політичним наукам,
доцент, Інститут права і прав человека НАНА
(Азербайджан), halid-555@mail.ru

КОНЦЕПТУАЛЬНЫЕ ВОПРОСЫ ПОЛИТИЧЕСКОЙ БЕЗОПАСНОСТИ

Политическая безопасность выступает в качестве результата целенаправленных мероприятий, проводимых государством и обществом в целях обеспечения политических интересов граждан и страны.

Политическая безопасность, тесно связанная с информационными, государственными институтами и институтами национальной безопасности, обеспечивает прочность политической системы и поддерживает реализацию политической стабильности. Основными ее принципами выступают обеспечение политической стабильности, военной безопасности, политического правопорядка, суверенитета и формирование высокой правовой и политической культуры.

Как известно, экономическое развитие играет доминирующую роль гаранта политической безопасности страны в целом, обеспечение которой осуществляется за счет целенаправленной дипломатической, военно–политической, экономической, общественной и др. видов деятельности.

Ключевые слова: политическая безопасность, информационная безопасность, информационное право, кибербезопасность, национальная безопасность.

(стаття друкується мовою оригіналу)

К понятию «политическая безопасность», рассматриваемому как результат различных социально–политических процессов, можно подойти с отличительных аспектов, один из которых выражается в целенаправленных мероприятиях, проводимых государством и обществом в целях обеспечения политических интересов страны и граждан. Согласно другому подходу, политическая безопасность – это решение политических и правовых проблем, связанных с устранением или уменьшением политической и социальной напряженности. В этом смысле следует рассмотреть два аспекта политической безопасности – внутренний и внешний.

«География» понятия

Под внутренней политической безопасностью подразумеваются стабильность конституционного строя и институтов государственной власти, гражданская солидарность и национальное единство, территориальная

целостность, единство правовой системы (единство правового пространства), обеспечение правовых норм, верховенство прав и свобод человека, устранение политического и религиозного экстремизма, причин этнического сепаратизма, (социальные, этнические, религиозные конфликты, терроризм).

Внешняя политическая безопасность включает в себя суверенитет государства, усиление его позиций на международной арене и формирование равноправных партнерских отношений с другими странами.

Информационная безопасность в современном глобализирующемся мире стала одной из приоритетных направлений не только национальной, но и международной безопасности в целом. Политический анализ вопросов информационной безопасности в современном мире представляет особую актуальность, поскольку безопасность характеризуется как составная часть информационного права.

Увеличение роли информационных ресурсов и технологий в информационном обществе XXI века и развитии правового государства выдвигает на передовой план вопросы информационной безопасности в системе национальной безопасности, к которым следует отнести:

– национальные интересы и угрозы, направленные против них, обеспечение защиты от этих угроз, реализующейся посредством информации и информационной среды;

– человек и его права, информация, информационные системы и информационное право, являющиеся не только основным объектом информационной безопасности, но и важным элементом во всех областях безопасности;

– выполнение задач национальной безопасности связано с использованием информационного подхода как основного научно–практического метода;

– проблема национальной безопасности выражается открытым информационным характером.

Информационная безопасность занимает одно из ключевых мест в концепции национальной безопасности Азербайджанской Республики. Место информационной безопасности в системе национальной безопасности нашей страны определяется тем, что государственная информационная политика посредством информационной безопасности ставит вопрос по обеспечению национальной безопасности на уровень приоритета государственной политики.

Большинство стран мира заинтересованы в создании пространства международной кибербезопасности. Такие великие державы, как США, Россия и Китай уже предприняли серьезные шаги в данном направлении. К примеру, политику США в информационной сфере определяет утвержденная в 2011 году Бараком Обамой «Международная стратегия в киберпространстве», в которой законодательством предусматриваются следующие весьма строгие наказания за:

– хищение интеллектуальной собственности американских компаний с использованием информационных технологий;

– проникновение в государственные телесети, энергосети, транспортные каналы связи или системы управления водоснабжением;

– киберпреступления [6].

Следует отметить, что против кибернетических противостояний в странах НАТО создаются киберзаконы

и киберармии, расходуется большие финансовые средства на решение данных вопросов.

В 2011 году Германия приняла соответствующие нормативные акты для эффективной защиты от кибератак. В том же году в Великобритании был подписан документ, предусматривающий усиление кибербезопасности для внедрения инновационных и инвестиционных мер с целью повышения качества обслуживания в области информационных и телекоммуникационных технологий.

Наряду с этим, следует отметить, что Китай еще в 2005 году принял документ о стратегии развития информатизации в киберпространстве.

Россия также принимает эффективные меры против кибератак, уделяя особое внимание национальной безопасности в области информации. ФСБ РФ регулярно предупреждает общественность о готовящихся кибератаках и провокациях против финансовой системы страны.

В Концепции Национальной безопасности Азербайджанской Республики в общей форме нашли свое отражение основные задачи информационной безопасности страны. В ней указывается, что политика информационной безопасности составляет одно из основных направлений национальной безопасности: «Политика информационной безопасности Азербайджанской Республики состоит в осуществлении комплекса мер, направленных на охрану государственных, общественных и частных информационных ресурсов, а также защиту национальных интересов в сфере информации. В целях обеспечения национальной безопасности в информационной сфере Азербайджанской Республики развиваются и укрепляются национальная система в сфере защиты информации, а также государственных информационных ресурсов в стране, и информационная инфраструктура. В целях осуществления информационного обеспечения принятия решений государственными органами и должностными лицами собираются объективные и необходимые сведения. Одним из основных вопросов в данном секторе национальной безопасности является согласование способностей и повышение эффективности разведки и контрразведки, а также координация охраны секретной информации. Азербайджанская Республика будет повышать способности национальной разведки и контрразведки и продолжит усовершенствование деятельности, связанной с охраной сведений, отнесенных к государственной тайне. В целях урегулирования информационной безопасности совершенствуются правовые механизмы охраны сведений, составляющих государственную тайну, и обеспечивается свобода информации. Правовые и административные механизмы обеспечат права граждан и демократический контроль над деятельностью государственных структур» [5].

В данной концепции находят свое отражение сущность политики информационной безопасности, ее нормативная правовая база, осуществляющие ее государственные органы, организационно-технические и режимные методы. Рассмотрение вышеупомянутых вопросов продолжается в законе Азербайджанской Республики о национальной безопасности. Так, к мерам по обеспечению национальной безопасности страны в сфере информации относятся:

– создание и укрепление национальной системы в сфере защиты информации и государственных

информационных ресурсов в Азербайджанской Республике;

– принятие решений со стороны государственных органов и должностных лиц, сбор превентивных и объективных сведений с целью реализации информационного обеспечения;

– развитие информационной инфраструктуры.

Исследователи Д. Гасимов и Н. Нагиев в монографии «Основы национальной безопасности» представляют основную суть информационной безопасности:

– обеспечение безопасности государства, общества и граждан;

– защита разнообразия информации, представляющих государственную тайну;

– предупреждение потерь, уничтожения, искажения, фальсификации и копирования;

– обеспечение прав физических и юридических лиц в информационных процессах, а также при разработке, производстве и внедрении информационных систем, технологий и средств их обеспечения [1, с. 395].

Авторы отмечают, что особую значимость представляет процесс обеспечения информационной безопасности со стороны специальных государственных органов и защиты национальных интересов страны.

Целью Закона Азербайджанской Республики «О получении информации» от 2005 года является определение правовых основ обеспечения закрепленного 50-ой статьей Конституции Азербайджанской Республики права свободно, беспрепятственно и на равных условиях для всех приобретать информацию на основании принципов открытого общества и демократического правового государства, а также создание условий гражданам для контроля над выполнением общественных обязанностей.

Как становится очевидным, создание Концепции информационной безопасности Азербайджанской Республики представляет особую необходимость. На сегодняшний день страна укрепляет международное сотрудничество в области кибербезопасности, предотвращения кибератак, а также предпринимает решительные шаги в области правотворчества.

Системные функции политической безопасности

Понятие «политическая безопасность» связывают с устойчивым и эффективным развитием политической системы общества, позволяющим ей адекватно реагировать на негативные внешние и внутренние воздействия, сохранять целостность социума и его сущностные качества. Именно поэтому обоснованно считать политическую безопасность ключевым видом национальной безопасности.

В политической энциклопедии понятие политической безопасности представляет собой комплекс мер, направленных на обеспечение государственного строя и конструктивной политики, на сохранение конституционной легитимности государственного политического строя [3, с. 110]. В связи с этим Т. Э. Шуберт классифицирует политическую безопасность как «конституционную безопасность» [4, с. 10].

Обеспечение политической безопасности реализуется посредством дипломатических, военно-политических, экономических, общественных и др. целенаправленных направлений деятельности.

К внешним угрозам политической безопасности относятся война, агрессия со стороны другого государства.

Социальная напряженность, массовые беспорядки, экстремизм, терроризм, конфликты, сепаратизм и гражданская война могут быть классифицированы как различные формы внутренних угроз.

К спектру классификации внутренних требований по укреплению политической безопасности относятся такие важные элементы, как защита идеалов и ценностей народа, укрепление конституционного строя, фактора стабильности, государственных учреждений, обеспечение гражданского мира, национального примирения и территориальной целостности. В целях дальнейшего укрепления своей политической безопасности каждое государство должно вести острую борьбу против всех форм политического и религиозного экстремизма, социальных и этнических конфликтов и терроризма.

Политическая безопасность в международном пространстве предусматривает меры по восстановлению суверенитета и территориальной целостности Азербайджана, интеграции в мировую политическую архитектуру, защите прав и свобод человека, усилению борьбы с нарушением международного права и двойными стандартами в разрешении политических конфликтов.

Что касается сущности политической безопасности, она состоит в определении возможностей общества противостоять негативным воздействиям на политическую систему, объективном анализе функциональных действий основных политических институтов, связанных с обеспечением устойчивого развития общества в изучении способов деятельности различных субъектов политики с учетом уровня политического сознания и типа политического поведения масс.

Существуют отличительные подходы к рассмотрению понятия «политическая безопасность» как результата различных социально-политических процессов. К примеру, один из этих подходов заключается в определении политической безопасности как результата целенаправленных мер, предпринимаемых государством и обществом для обеспечения политических интересов страны и ее граждан. Согласно другому подходу, политическая безопасность – политическое и правовое решение проблем, связанных с уменьшением социальной и политической напряженности. В этом смысле следует рассмотреть два аспекта политической безопасности – внутренний и внешний.

К внутренним политическим интересам Азербайджана относятся: защита стабильности конституционного строя и организаций государственной власти; обеспечение верховенства закона, территориальной целостности, целостности правового пространства, национальной солидарности и гражданского мира; ускорение процесса развития демократического гражданского общества и правового государства; устранение политического, религиозного экстремизма, этносепаратизма и нейтрализация причин их образования. Одной из основных задач внутренней политики является защита государственной политики, согласованной с национальными интересами, устранение вредных тенденций, угрожающих им.

Таким образом, концепция внутренней политической безопасности, как уже отмечалось, включает в себя стабильность конституционного строя и институтов

государственной власти, гражданскую и национальную солидарность, территориальную целостность, единство правовой системы (правового пространства), обеспечение правовых правил, верховенство прав и свобод человека, устранение причин политического и религиозного экстремизма и этнического сепаратизма (социальные, этнические, религиозные конфликты, терроризм).

Одна из объективных, но тяжелых реалий нынешнего периода заключается в том, что на протяжении около трех десятков лет, в результате начатой со стороны Армении военной агрессии, была нарушена территориальная целостность Азербайджанской Республики. Наряду с этим, фактор нестабильности в соседних странах также является сигналом серьезных угроз геополитическому положению республики. Самой серьезной угрозой политической безопасности Азербайджана является напряженность военно-политической ситуации в регионе, противостояние интересов России, Турции, Ирана и других сильных государств на Южном Кавказе.

Против Азербайджана направлены внешние силы, в частности со стороны Армении, стремящиеся совершить различные идеологические провокации, попытки распространения ложной информации, нарушения общественной и политической стабильности в стране. Как известно, враг, используя все элементы межнациональных конфликтов – культурно-языковые, социально-экономические, статусные, территориальные и конфессиональные межэтнические и др. противостояния, пытается организовать политический переворот, революцию, гражданскую войну, политические и экономические распри с целью укрепления своих позиций на оккупированных территориях.

Власти Азербайджанской Республики принимают эффективные меры по своевременному выявлению масштабов и характера угроз политической безопасности страны, укреплению международных и национальных систем безопасности, нейтрализации и устранению потенциальных угроз, оптимальной координации интересов региональной и общенациональной безопасности.

Механизм обеспечения политической безопасности

Обеспечение политико-экономической стабильности в стране связано с осуществлением комплексных мер, направленных на преодоление этнических и национальных конфликтов, укрепление политического суверенитета и развитие демократии.

Как известно, «...достижение нормального развития национально-этнических отношений внутри страны является одной из основных задач. Для поддержания внутренней стабильности и нормализации национально-этнических отношений целесообразно проводить регулярный мониторинг в районах проживания этнических меньшинств» [1, с. 160].

Для защиты внутренней стабильности крайне важно проводить решительную борьбу против этнического сепаратизма и экстремизма, защищать интересы государства, общества и личности, права и свободы людей, а также обеспечить общественную безопасность. Обеспечение безопасной жизни в обществе, восстановление общественного порядка, сохранение общественно-политической стабильности и

контроль над криміногенною ситуацією також відноситься до питань, представляючих особу значимість. Слід підкреслити, що забезпечення безпеки державних установ та ефективність управління грають важливу роль у підтримці внутрішньої стабільності.

Забезпечення економічної стабільності є одним із захисних механізмів країни у питаннях політичної безпеки. Особу необхідність представляє питання про розвиток взаємодіючого економічного співробітництва з традиційними пост-радянськими країнами та країнами дальнього зарубіжжя.

У Законі Азербайджанської Республіки «Про національну безпеку» економічне розвиток розглядається як один із основних векторів забезпечення національної та політичної безпеки країни [2, с. 1].

Як стає очевидним, економічне розвиток є локомотивом збільшення військової сили країни, забезпечення армії сучасною зброєю, забезпечення територіальної цілісності республіки та безпеки її меж. Економічне розвиток виступає гарантом у забезпеченні політичної безпеки країни.

Що стосується військового забезпечення політичної безпеки, тут провідні позиції займають розвиток сучасного військово-промислового комплексу та зміцнення обороноздатності країни.

У конкретній реальності Азербайджана морально-психологічне та інформаційне забезпечення політичної безпеки є основою виховальної системи населення та особового складу армії. Мета пропагандистської кампанії має бути спрямована проти системної ідеологічної провокаційної компанії армянами, а також на зведення до нуля міфу «великої Арменії».

Основними принципами політичної безпеки є політична стабільність, політична суверенність, військова безпека та формування високої політичної та правової культури.

Забезпечення політичної безпеки Азербайджанської Республіки спрямоване на вдосконалення діяльності органів та структур виконавчої влади, формування концепції довготривалого розвитку правоохоронних органів та спецслужб, зміцнення їх науково-технічного забезпечення, підвищення соціальної відповідальності органів, забезпечуючих державну та суцільну безпеку, розвиток здатності адаптації до глобальних та кризових викликів сучасного періоду та їх прогнозування.

До процесу вдосконалення механізмів забезпечення політичної безпеки держави відносяться такі питання, як посилення ролі Конституції та судової влади, активне участь правової держави та громадянського суцільства у процесах забезпечення політичної безпеки, здійснення громадянського та парламентського контролю над діяльністю уряду, регулярне надання Миллі Меджлису та суцільності відповідного звіту про роботу влади.

Таким чином, інформаційна безпека, пов'язана з захистом національних інтересів та

національної безпеки, реалізується політико-правовими структурами з метою задоволення інформаційних потреб індивіда, суцільства та держави.

Політична безпека, тісно пов'язана з інформаційними, державними та національними інститутами безпеки, забезпечує силу політичної системи, підтримує реалізацію політичної стабільності. Факторами, впливовими на політичну безпеку, є суцільна безпека, суцільні політичні процеси у суцільстві, роль та місце держави у системі суцільствених відносин, захист національних інтересів та цінностей суцільства, принципи самоорганізації системи безпеки, характер відносин з іншими державами та рівень політичної культури суцільства. Політична безпека у взаємодії з такими принципами, як держава, інформаційна безпека, політична стабільність, політична суверенність та др. забезпечує розвиток геостратегічного та політико-економічного потенціалу країни.

Висновок. Суцільно, політична безпека означає неприкосновенність національного суверенітету, міцність державного та конституційного ладу країни, ефективне формування та функціонування політичної системи, а також всіх інститутів держави у інтересах більшості громадян, недопустимість тиску з боку та грубого втручання в діла держави з боку зовнішніх сил, забезпечення пропорційності та гармонії у взаємовідносинах політичних сил та політичної системи, захист політичних інтересів громадян та всього народу.

Список использованных источников

1. Гасымов Д. В., Нуриев Н. Основы национальной безопасности / З. Юсифзаде. Академия имени Гейдара Алиева Министерства национальной безопасности Азербайджанской Республики. – Баку, 2015. – 407 с.
2. Закон АР «О национальной безопасности» от 29 июля 2009 // Газета «Азербайджан». – 30 июля 2009.
3. Политологическая энциклопедия. В 2-х т. – М.: Мысль, 2014. – Т. 2. – 340 с.
4. Шуберт Т. Э. Национальная безопасность России: конституционно-правовые аспекты. – Москва: Право и закон, 2001. – 176 с.
5. Распоряжение Президента Азербайджанской Республики от 23 мая 2007 года «Об утверждении Концепции национальной безопасности Азербайджанской Республики». – //http://www.mnc.gov.az/img/3766779-5 meo%
6. Коломиец М. Доктрину информационной безопасности РФ сравнили с иностранными. Ридус. – html. https://www.ridus.ru/news/238385, 08.03.2017.

References

1. Gasymov D. V., Nuriev N. Osnovy nacional'noj bezopasnosti / Z. Jusifzade. Akademija imeni Gejdara Alieva Ministerstva nacional'noj bezopasnosti Azerbajdzhanskoj Respubliki. – Baku, 2015. – 407 s.
2. Zakon AR «O nacional'noj bezopasnosti» ot 29 ijulja 2009 // Gazeta «Azerbajdzhan». – 30 ijulja 2009.
3. Politologicheskaja jenciklopedija. V 2-h t. – M.: Mysl', 2014. – T. 2. – 340 s.
4. Shubert T. Je. Nacional'naja bezopasnost' Rossii: konstitucionno-pravovye aspekty. – Moskva: Pravo i zakon, 2001. – 176 s.
5. Rasporjazhenie Prezidenta Azerbajdzhanskoj Respubliki ot 23 maja 2007 goda «Ob utverzhenii Konceptcii nacional'noj bezopasnosti Azerbajdzhanskoj Respubliki». – //http://www.mnc.gov.az/img/3766779-5 meo%
6. Kolomic M. Doktrinu informacionnoj bezopasnosti RF sravnili s inostrannymi. Ridus. – html. https://www.ridus.ru/news/238385, 08.03.2017.

Niyazov Kh., Ph.D. in Political Sciences, Associate Professor, Institute of Law and Human Rights of ANAS (Azerbaijan), xalid-555@mail.ru

Conceptual issues of political security

Political security acts as the result of concerted measures conducted by the state and society in order to ensure the political interests of citizens and the country.

Political security, closely connected with information institutions, state institutions and national security institutions, ensures the strength of the political system and supports the implementation of political stability. Its main principles are ensuring political stability, military security, political order, sovereignty and the formation of a high legal and political culture.

As you know, economic development plays the dominant role of the guarantor of the country's political security as a whole, the provision of which is carried out through purposeful diplomatic, military, political, public and other types of activities.

Keywords: *political security, information security, information law, cybersecurity, national security.*

Ніязов Х., доктор філософії з політичних наук, доцент, Інститут права та прав людини НАНА (Азербайджан), xalid-555@mail.ru

Концептуальні питання політичної безпеки

Політична безпека виступає в якості результату цілеспрямованих заходів, що проводяться державою і суспільством з метою забезпечення політичних інтересів громадян і країни.

Політична безпека, тісно пов'язана з інформаційними, державними інститутами і інститутами національної безпеки, забезпечує міцність політичної системи і підтримує реалізацію політичної стабільності. Основними її принципами виступають забезпечення політичної стабільності, військової безпеки, політичного правопорядку, суверенітету і формування високої правової і політичної культури.

Як відомо, економічний розвиток відіграє домінуючу роль гаранта політичної безпеки країни в цілому, забезпечення якої здійснюється за рахунок цілеспрямованої дипломатичної, військово-політичної, економічної, суспільної та ін. видів діяльності.

Ключові слова: *політична безпека, інформаційна безпека, інформаційне право, кібербезпека, національна безпека.*

* * *

УДК 623.4

Вонсович О. С.,

кандидат політичних наук, доцент
кафедри міжнародних відносин, ПрАТ «Українсько–
Польський вищий навчальний заклад «Центральньо–
Європейський університет» (Україна, Київ),
sefnrof@ipnet.ua

Чи наблизять поставки американських протитанкових ракетних комплексів «JAVELIN» мир на сході України?

Метою даної статті – є дослідження поставки американських протитанкових ракетних комплексів «Javelin» з точки зору врегулювання конфлікту на сході України. Під час написання статті, автором були використані наступні методи: аналіз, синтез, порівняння, індукція, дедукція. Основні одержані висновки полягають в наступному: поставка протитанкових ракетних комплексів може призвести до нарощування чисельності сил супротивника і до ескалації бойових дій: в такому разі буде мати місце негативний сценарій розвитку подій, який може призвести до широкомасштабних відкритих бойових дій; військовим та політичним керівництвом України повинні бути розроблені Стратегія та чіткий План дій щодо використання протитанкових комплексів «Javelin» саме з позиції мирного врегулювання конфлікту; використання цих комплексів може призвести до миру на сході України лише за умови, якщо під цим не буде політичного, націоналістичного, сепаратистського підтексту та якщо українське керівництво дотримуватиметься практичної реалізації задекларованих у Мінському та Нормандському форматах мирних ініціатив.

Ключові слова: *протитанкові ракетні комплекси, мирне врегулювання, Сполучені Штати Америки, Україна, озброєння, конфлікт.*

Основною проблемою, яку досліджує автор в даній статті, – є визначення того, наскільки поставка Сполученими Штатами Америки протитанкових

ракетних комплексів «Javelin» може посприяти мирному врегулюванню конфлікту на сході України. Такими, які раніше не були достатнім чином обгрунтовані, видаються наступні аспекти: аналіз інтересів США у поставках протитанкових ракетних комплексів, дослідження можливих варіантів подальшого розвитку ситуації в Донецькій та Луганській областях після поставки «Javelin», ставлення представників України, США та Росії до поставок вищезазначених озброєнь та ін.

В статті автором були використані матеріали вітчизняних та зарубіжних ЗМІ, а також офіційного веб-порталу Верховної Ради України. Це допомогло автору більш детально проаналізувати досліджувану проблему та визначити її різні аспекти.

Метою даної статті – є дослідження поставки американських протитанкових ракетних комплексів «Javelin» з точки зору врегулювання конфлікту на сході України.

Довгоочікуваною подією для України стала доставка 30 квітня 2018 р. американських протитанкових ракетних комплексів «Javelin». З моменту ухвалення Адміністрацією Президента США Д. Трампа рішення про продаж Україні летальної зброї наприкінці 2017 року, в тому числі і цих комплексів, пройшло півроку. 1 березня 2018 р. Державний департамент США схвалив продаж Україні 210 протиракетних комплексів «Javelin» і 37 пускових установок до них на загальну суму близько 47 млн. доларів. Оборонний бюджет США на 2018 фінансовий рік передбачає надання Україні 350 млн. доларів оборонної допомоги, зокрема і можливість передачі летальної зброї [1].

Судячи з цих планів США, говорити про «швидкий мир» на сході України поки що не доводиться. Не дивлячись на те, що ця допомога носить оборонний характер, не є виключенням той факт, що вона може бути використана збройними силами України і в наступальних операціях в контексті звільнення захоплених територій Донецької та Луганської областей. Швидке врегулювання конфлікту не вигідне Сполученим Штатам, адже вони зацікавлені у постійному тиску на Російську Федерацію та продовженні жорсткої політики санкцій по відношенню до неї з метою витіснення її з провідних позицій на міжнародній арені. З огляду на це, вони продовжуватимуть надавати фінансову та технічну допомогу Україні для підтримки «тілючого» конфлікту на сході.

Не менш важливою подією стало запровадження з 30 квітня 2018 р. Операції Об'єднаних сил (ООС), яка прийшла на зміну Антитерористичній операції. Операція Об'єднаних сил являє собою комплекс військових та спеціальних організаційно-правових заходів українських силових структур, спрямований на протидію діяльності незаконних російських та проросійських збройних формувань у війні на сході України. Проведення операції передбачається виконанням Закону України «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» [2]. Головною відмінністю від попереднього формату є перехід подальших дій у суто військову площину, адже ООС проходитиме під стратегічним керівництвом Генерального штабу Збройних Сил України.

На думку автора, не є випадковістю те, що дати поставки протитанкових ракетних комплексів і початку